

FÖRTEGENHETENS LÅNGA TANKE

Ett av de största hindren på vägen är oförmågan att tiga. Att kunna tiga är levnadskonstens viktigaste förmåga och därför första förutsättningen för lärjungaskapet. I denna förmåga ligger mycket mera än den oinvigde kan ana. Man prackar inte sitt vetande på de oemottagliga. Man vittnar inte om sig själv. Man skvallrar inte, talar inte illa om andra. Genom att tala illa om andra hindrar vi dem och därmed indirekt oss själva. Icke nog därmed: vi blir oförmögna att själva leva rätt. De fel och brister vi ser hos andra har vi själva. Annars skulle vi inte se dem. Dessa insikter och förmågan att leva dem hör till första stadiet av tigandets konst.

Andra stadiet är att man inser frihetslagens giltighet och övervinner nyfikenheten, intresset för andras personlighet (förstajag) med alla dess fel och brister. Lärjungen förvärvar förmåga att alldeles oavsiktligt se andras förflutna, läsa deras tankar och känslor. Allt dylikt måste han omedelbart utradra ur medvetenheten och minnet.

Konsten att tiga går till sist ännu djupare. Tredje stadiet innebär konsten att inte känna och inte tänka annat än sådant som är sant, rätt och hjälpsamt. Våra tankar om andra får vi igen med samma effekt. Ifall folk kunde tänka själva och icke bara tänka vad andra sagt, skulle de själva kunnat räkna ut detta med vetskap om livslagarna.

Esoteriken lärdes ut i de esoteriska kunskapsordnarna allt sedan Atlantis. Det var en vetenskap, som icke kunde rätt förstås utan särskild utbildning genom olika grader under en serie inkarnationer. Esoteriken var endast för dem som nått högre emotionalstadiet: förvärvat förmågan att tiga, förstå och inte missförstå, absolut vägrade använda kunskapen om energierna för egen del.

Esoteriska visdomens sammanfattning i de fyra orden ”våga, vilja, veta, tiga” visar förtegenhetens nödvändighet. Det är förmågan att tiga med vad man vet inför de oförstående.

Det viktigaste människan förfogar över är uppmärksamheten. Uppmärksamheten är tecknet på jagets närvaro. Den är jagets blickpunkt och innebär medvetenhetskoncentration. Genom uppmärksamheten bestämmer vi över vårt medvetenhetsinnehåll: vad vi vill se, höra, känna, tänka. Med tankens hjälp förvärvar vi känslor och egenskaper. Ju mera målmedveten och intensiv aktiviteten är, desto större blir effekten.

Upptäckten av jaget, som opersonligt kan iakttaga sinnesförmimmelser, känslor och tankar såsom något utanför jaget, ger individen en ny syn på livet. Jagets önskan att behärska dessa olika slag av medvetenhet, som det blir medvetet om, leder automatiskt till medvetenhetskontroll såsom nödvändig förutsättning för förvärv av ännu högre slag av medvetenhet.

Folk bedömer en individ efter vad han säger och gör utan aning om vad det kan bero på. På lägre utvecklingsstadier är jagets egenaktivitet vanligen svagare än höljenas egenaktivitet, som ofta är bestämd av vibrationer utifrån. Fortfarande på humanitetsstadiet är jaget i viss mån offer för sina höljenas egenaktivitet. Är höljenas vibrationer starkare än jagets egna, så påverkas individen av dem att säga och göra sådant han kanske annars aldrig skulle. Särskilt i tillstånd av passivitet kan individen lätt överrumplas av sina höljenas tilltag. Därför måste lärjungen lära sig medvetenhetskontroll och ständig vaksamhet över höljenas medvetenhetsinnehåll, så att han genast kan neutralisera inträngande vibrationernas effekt. Fullständig framgång med detta når jaget först på idealitetsstadiet. Ingen kan bli lärjunge, som icke förvärvat tankekontroll, lärt sig behärska medvetenhetsinnehållet i emotional- och mentalhöljerna. Dessa höljen får inte bestämma någonting.

Tankekontroll förvärvas genom ständigt aktgivande på medvetenhetsyttringarna. Den medför lugn, stillar oron, ökar klarheten i innehållet. Förutsättning för tankekontroll och koncentration är oberördhet, oåtkomlighet för alla störande vibrationer.

Okontrollerad uppmärksamhet medför att tillfälligheterna får bestämmande inflytande på tanke-, känslö- och handlingsliv. Är jagets uppmärksamhet centrad i det emotionala, väcks begär, känsla och fantasi till liv. Det emotionalas makt minskas, när uppmärksamheten centras i det mentala. Lever jaget i det emotionala, förlorar det mentala möjligheten att påverka. Och så länge det lägre emotionala bestämmer, är kontakt med det kausala utesluten.

Aktiveringsförmågan består först och främst i förmågan av ihållande uppmärksamhet. All annan medvetenhetsaktivering är svag. Starkast är aktiveringen genom emotionala eller mentala initiativet, egna reflexionen, tankens bearbetning av vad dagsmedvetenheten mottar. Kraften av mottagna intryck står i direkt proportion till uppmärksamheten. Genom att fasthålla medvetenheten vid det betraktade vitaliserar man intrycken och ger dem tid på sig att sjunka ner i det undermedvetna. De flesta nöjer sig med flyktiga intryck och pladdrar bort resten av dessas förut svaga kraft. Betecknande för geniet är ofta dess oförmåga av snarfärdigt omdöme, dess stumma beundran inför intryckens överväldigande kraft eller skönhet eller övertygande saklighet. Geniet behöver tid att låta det upplevda verka i det omedvetna, och dess kritik är förmågan att glömma vad som bör glömmas, icke att inskräpa det i minnet.

Näst tankekontroll och systematiskt beaktande av önskvärda tankar, känslor, egenskaper är positiv inställning viktigast. Vanligtvis misstror människorna, kritiserar, förringar, avfärdar allt som inte överensstämmer med deras felaktiga emotionalitet och mentalitet. De misstror det nya, som om inte allt ännu återstode att upptäcka. I stället för att bruka livets underbara kritik, glömskan, inskräper de på nytt i minnet det värdelösa. Denna negativitet motarbetar man genom systematisk övning att uppmärksamma det goda och principiellt bortse från allt otjänligt, bortse från felen och beakta endast förtjänsterna.

Uttalandet i evangelierna om att ”icke stå det onda emot” har misstolkats. Ursprungliga betydelsen var att man inte skall bekämpa det onda hos sig själv, ty därmed bara stärker man det. I stället ägnar man det ingen uppmärksamhet alls. Man tänker på något annat, kanske på en motsatt egenskap eller på sin Augoeides. Det onda har makt endast så länge det uppmärksammas. Det dör av brist på näring, om det icke uppmärksammas. Den som förvärvat förmågan av tankekontroll, bestämmer själv vad som skall få finnas i medvetenheten. Uppmaningen ”stå icke det onda emot” gäller självförverkligare med tillspetsad målmedvetenhet. De som beslutat sig för att offra allt för att tjäna livet, försöker först och främst att intensifiera attraherande tendensen och lära sig älska människorna. Ty kärleken är drivkraften till människans altruistiska handlingar. De som ingått i enheten, bekämpar inte det onda med annat än kärlekens vapen.

Min Augoeides: Led mig från överklighet till verklighet, led mig från mörker till ljus, led mig från död till odödlighet.